

SVĒTKU DRĒBES

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 1-5, 6:1-8, 51:6-8, 61, Lūk. 4:16-20

ATMIŅAS PANTS:

„Es priecājos lielā priekā par To Kungu, mana dvēsele ir liksma par manu Dievu! Jo Viņš mani ģērbj pestīšanas drēbēs un mani apsedz ar taisnības apsegu kā līgavaini, kas sev uzliek priestera cepurei līdzīgu galvas rotu, un kā līgavu, kas mirdz un lepojas savu aplikto rotu košumā.” Jes. 61:10

Dzīvodams Usijas, Jotāma, Ahasa un Hiskijas laikā, Jesaja sludināja vairāk nekā četras nekārtību pilnas dekādes, kuru laikā viņš radija vienus no vērtīgākajiem pantiem Bībelē. Sarakstīta politisku, morālu, militāru un ekonomisku nemieru laikā, Jesajas grāmata ir piesātināta ne tikai ar drūmiem un liktenīgiem brīdinājumiem tiem, kas nenozēlo, bet arī ar glābšanas, atbrīvošanas un cerības tēmām – ar cerību, kas atrodama „Kungā, tavā Pestītājā, Israēla Svētajā”, kurš saka: "Es, Tas Kungs, tavs Dievs, mācu tev to, kas tev par svētību, un vedu tevi pa to ceļu, pa kuru tev jāstaigā." (Jes. 48:17)

Jesaja aicināja ļaudis apvilkt greznās taisnības drēbes un pieņemt Dieva glābšanu. Ilustrācijas, kas apraksta drēbes, apsegu un maisa apģērbu, palīdz atklāt garīgas patiesības, kas ir atbalsojušās cauri laikmetiem. Gan Jesajas laikabiedriem, gan mums jautājums ir viens un tas pats: vai mēs pieprasām sev drēbes vai arī turpinām dzīvot paši sava kailuma un nešķīstības kaunā?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 21. maijā.

PĀRTRAUCIET NEST VELTĪGUS UPURUS

„Tanī dienā Tas Kungs atņems viņām viņu rotas: kāju sprādzītes, pieres saites un pūsmēnešus, auskarus, rokassprādzes un plīvurus, galvassegas, kāju un kurpju važiņas, arī skaistās jostas, smaržu trauciņus un amuletus, pirkstu gredzenus un deguna rotas, svētku drēbes un apmetņus, lakatus un somiņas, rokas spoguļus un dārgos krekļus, cepures un apsegus.” (Jes. 3:18-23)

Jesajas grāmatas pirmās nodaļas stāsta par diezgan drūmo dienvidu valsts garīgo stāvokli. Laikam ejot, pēcnācēji tiem, kas bija piedzīvojuši neticamos brīnumus, izejot no Ēģiptes, bija iekrituši bezrūpībā – un pat vēl ļaunāk! Nav šaubu, ka lielākā daļa no viņiem ticēja visiem brīnumiem, kas reiz notikuši, bet jautājums, ko viņi droši vien sev uzdeva, bija: nu un? Kāds tam visam sakars ar mums šodien? Kāpēc tas, kas notika ar mūsu senčiem pirms daudziem gadiem, būtu svarīgi mums šodien?

Pārlasi Jesajas grāmatas pirmās piecas nodaļas. Ko ļaudis bija izdarījuši, vai arī kāda bija viņu attieksme, ka viņiem tika izteikts tik skarbs brīdinājums? Kādas paralēles tu vari šeit saskatīt ar mūsdienu draudzi? _____

Iespējams, ka visdrausmīgākais posms visā tajā ir atrodams pirmajā nodaļā, kur Kungs apraud visas viņu reliģiskās ceremonijas un ieradumus. Citiem vārdiem, tie bija ļaudis, kas apliecināja kalpošanu Kungam un ievēroja dievkalpošanas formas. Un tomēr ko Kungs teica par viņiem un viņu pielūgsmi? Skat. Jes. 1:11-15. _____

Lai gan Kungs kā vienmēr ir žēlīgs; Viņš kā vienmēr cenšas izglābt visus, ko vien var. Krusts ir vienīgais pierādījums, kāds jebkad varētu būt vajadzīgs, lai visi redzētu, cik ļoti Kungs vēlas mūs glābt. Tāpēc jau Jesajas grāmatas pirmajās nodaļās mēs dzirdam Viņa aicinājumu saviem ļaudīm, piedāvājot veidu, kā novērst nelaimi.

Kā tu kalpo Kungam? Par ko tu domā, to darot? Cik daudz no tā ir izrādīšanās un cik daudz ir dziļi izjusta padevība, slavēšana un nožēla? Kā ieraudzīt šo atšķirību? _____

NEŠĶĪSTAS LŪPAS

Pravietis Jesaja saņem aicinājumu šausmīgās ainas kontekstā, par ko lasījām vakar. Tas bija aptuveni 740. g. p.m.ē., gadā, kad nomira ķēniņš Usija, kurš bija iesācis valdīt labi, bet beigās tomēr atkrita (2. Laiku 26) un piedzīvoja briesmīgu nāvi. Šajā laikā Jesaja sāka savu kalpošanu, taču pirms tam viņš saņēma spēcīgu atklāsmi no Kunga.

Izlasi Jes. 6:1-8. Kāda tīpa reakcija bija Jesajam? Kāpēc tas ir tik nozīmīgi, it īpaši, lai mēs saprastu glābšanas plānu? _____

„Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Ķēniņu, To Kungu Cebaotu!” (Jes. 6:5)

Ievēro, ka Jesajas reakcija nebija saistīta ar Dieva spēku un varenību pretstatā viņa paša vājumam. Tā arī nebija saistīta ar Dieva mūžīgumu pretstatā viņa paša mirstībai. Viņa reakcija bija saistīta ar morāli. Jesaja, redzot šo Dieva atklāsmi, redzot „Viņa tērpa apakšmalu” (Jes. 6:1) piepildām svētnicu, sašļuka kontrasta dēļ, kas pastāvēja starp Dieva svētumu un viņa paša grēcīgumu. Tajā brīdī viņš saprata, ka viņa lielajai problēmai ir morāls raksturs un ka viņa kritusī daba un samaitātība var viņu iznīcināt. Bez tam, kā viņš, „cilvēks ar nešķīstām lūpām”, varētu runāt Kunga Cebaota vārdā?

Kāds bija šīs problēmas risinājums? _____

Simboliskais akts, aizskarot viņa lūpas ar ogli, atklāja Jesajas atgriešanās realitāti. Tagad Viņš piedeva pravieša grēku. Viņam bija jauna dzīve Kungā, un šis atgriešanās augļi atklājās 8. pantā, kad viņš izsaucās: „Redzi, es esmu še, sūti mani!” Izdzirdot, ka viņa grēks ir „deldēts”, viņš tagad gāja uz priekšu ticībā, uzticoties Dieva taisnībai un svētumam, kas viņam tika parādīts atklāsmē.

Jesajas vaina bija izdeldēta, viņa grēks – piedots. Viņš bija „piedzimis no jauna”, un tūlītējs auglis bija viņa labprātība atsaukties aicinājumam „Kas būs mūsu vēstnesis?” Pajautā sev: „Kāda veida augļi atklājās pēc manas atgriešanās?” _____

DRĒBES, KAS SAIRST

Kā mēs iepriekš redzējām, Jesaja daudz laika veltīja, lai brīdinātu par tiesu, bet viņš šos brīdinājumus bija piesātinājis ar iedrošinošiem Dieva apsolījumiem. Pēc tam, kad Jesaja bija paskaidrojis Kunga zemes postījumus, viņš uzrunāja tos israēliešus, kas no sirds gaidīja visu apsolījumu piepildīšanos, bet bija aizmirsuši daudzus gadījumus, kad Kungs grūtos laikos bija vadījis savus ļaudis.

Izlasi Jes. 51:6-8. Kādu vēsti Kungs deva ļaudīm? Kādi pretstatījumi tur ir atklāti? Un kāda cerība? _____

Kurš gan nav piedzīvojis, cik ātri un viegli var sabojāt vai novalkāt drēbes! Nav vajadzīgs daudz, un vissmalkākās un dārgākās drānas vairs nav lietojamas. Kāds labs salīdzinājums ar šo pasauli un tās iedzīvotājiem! Šodien mēs te esam, rīt vairs neesam. Jēkabs Jaunajā Derībā salīdzina mūsu eksistenci ar „tvaiku” vai „miglu” (Jēk. 4:14). Velsas dzejnieks Dilans Tomass lūdza savu mirstošo tēvu „neieslīgt viegli tajā labajā miegā”, bet „cīnīties, cīnīties pret saprāta miršanu”. Mēs varam cīnīties, cik gribam, bet ātri vai vēl, līdzīgi drēbēm, mēs no šīs dzīves aiziesim.

Un tomēr ielūkosimies, par ko vēl Jesaja šeit runā: Dieva glābšana, Dieva taisnība, Kristus taisnības drēbes, kas nes glābšanu; glābšanu, kas ilgst mūžīgi. Kungs šeit norāda uz tikai divām cilvēces izvēles iespējām: sairšana un mūžīga nāve vai mūžīga dzīvība uz jaunas zemes, kas „nesabirzīs kā drēbe” (6. p.), bet paliks mūžīgi. No Ādama un Ievas Ēdenē līdz pat Kristus nākšanai tie ir un būs divi iespējamie visas cilvēces mūžīgie likteņi. Tie ir arī savstarpēji nesavienojami, kas nozīmē – vai nu viens, vai otrs. Kurš būs mūsu – tas ir lēmums, kuru pieņemt varam tikai mēs paši.

Izlasi Jes. 51:7, vārdus, kas adresēti tiem, kas zina, kas ir taisnība, kam Dieva likums ir sirdī. Ko tas nozīmē mums šodien? Kā sirdī rakstīts likums palīdz mums saprast, kas ir taisns? Vai pietiek ar zināšanām vien, lai mēs darītu taisnību, vai arī vajadzīgs vēl kaut kas? Ja jā, tad kas? _____

SVĒTKU DRĒBES

Lasot Veco Derību, ir ļoti viegli uztvert visus drūmos un ar sodu saistītos brīdinājumus. Bībeles kritizētājiem patīk norādīt uz tiem un jautāt: „Kurš gan vēlētos kalpot tādām Dievam vai mīlēt Viņu?”

Tomēr tā ir lasīšana, neņemot vērā visu uzrakstīto. Atkal un atkal Kungs kopā ar brīdinājumu piedāvā arī izeju no nolemtības. Jā, sacelšanās un nepaklausība nes iznīcības augļus. Bet Kungs vienmēr aizstāv savus ļaudis tā, ka iznīcībai nav jānotiek: glābšana, taisnība un drošība ir vienmēr mūsu rīcībā, ja tikai mēs to Kunga vārdā pieprasām.

Izlasi Jes. 52. nod. Kāda ir tās vēsts? Kādu cerību tā mums piedāvā? Kāda nozīme šajā kontekstā ir „svētku drēbēm”, kurās ir jātērpjas cilvēkiem? _____

Kungs atkal aicina savus ļaudis atpakaļ pie nožēlas, paklausības un glābšanas. „Svētku drēbes” ir taisnības drēbes, apsegs visiem, kas ir nodevušies Kungam un kas dzīvo ticībā un paklausībā Viņa likumiem. Tas nekad nav bijis sarežģīti: no Ēdenes līdz pat mūsdienām viss, ko Dievs ir prasījis no saviem ļaudīm, ir ticībā dzīvot paklausībā Viņam.

Apbrīnas vērts Jesajas 52. nodaļā ir tas, kā tā beidzas un kas seko pēc tam. Tā nav nejaušība, ka tūlīt pēc aicinājuma apvilkt „svētku drēbes” Jesaja uzraksta vislielāko pravietisko aprakstu Vecajā Derībā par Jēzus aizvietojošo nāvi, kas „svētku drēbes” ir padarījusi pieejamas ikvienam, kas tās meklē. Tikai caur Kristus dzīvi un nāvi un visu to, ko tā ietver, cilvēce var tikt izglābta no iznīcības, ko ienesis grēks.

Interesanti arī ir tas, kā Jes. 52:3 netieši norāda uz glābšanas dāvanu kā uz ko tādu, ko mēs nevaram nopelnīt vai nopirkt. “Bez atlīdzības jūs esat pārdoti, tādēļ bez naudas jūs arī atpirks!” Cik pareizi – mēs pārdodam savas dvēseles bez atlīdzības, par tādas pasaules lietām, kas sairs kā drēbe. Un tas rada mums dilemmu, jo tā ir situācija, kuras atrisinājumu mēs nevaram ne nopirkt, ne nopelnīt. Mēs varam tikt izglābti tikai Dieva žēlastībā, kas atklājusies pārsteidzošajā upurī, kas mūsu labā pienests pie krusta.

PESTĪŠANAS DRĒBES

Viens no pazīstamākajiem Bībeles tekstiem ir Lūk. 4:16-20, kur Jēzus savas dzimtās pilsētas sinagogā pieceļas un lasa Jesajas grāmatas 61. nodaļu. Tad par lielu pārsteigumu klausītājiem Viņš paziņoja: „Šodien šis jūsu ausīm dzirdētais raksts ir piepildīts.” Lūk. 4:21

Izlasi Jes. 61. nod. Kāda ir šīs nodaļas tēma? Kā šeit atklāts evaņģēlijs? Kuras no šeit atklātajām tēmām ir pārņemtas un izklāstītas Jaunajā Derībā (piemēram, 6. pantā)? _____

Šie panti ir tik bagāti ar dažādiem Vecās Derības simboliem, ka beigās tiek pārņemti Jaunajā Derībā. Mūsu intereses centrā ir 10. pants: „Es priecājos lielā priekā par To Kungu, mana dvēsele ir liksma par manu Dievu! Jo Viņš mani ģērbj pestīšanas drēbēs un mani apsedz ar taisnības apsegu kā līgavaini, kas sev uzliek priestera cepurei līdzīgu galvas rotu, un kā līgavu, kas mirdz un lepojas savu aplikto rotu košumā.”

„Sagādātā palīdzība ir pilnīga, un Kristus mūžīgā taisnība ir nolikta katras ticošas dvēseles kontā. Dārgs, nevainojams tērps, austs Debesu austuvēs, ir sagatavots nožēlojošam, ticošam grēciniekam, tā ka viņš drīkst sacīt: “Es priecājos ar lielu prieku iekš Kunga, mana dvēsele liksmojas iekš mana Dieva. Jo Viņš mani apģērbis ar pestīšanas drēbēm, ar taisnības svārkkiem Viņš mani apsedzis.”” E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. sēj., 394. lpp.

Vārds, kas šeit tulkots kā „sev uzliek”, nāk no ebreju vārda, kas nozīmē „darīt priesteru darbu”. Saskaņā ar Jaunās Derības pravietojumu, tas attiecas uz visiem Dieva ļaudīm, kas apvilkuši glābšanas drēbes. Tie darbojas kā priesteri. Viņi darbojas ne kā starpnieki, kādi bija Vecās Derības priesteri, ne arī kā Jēzus, bet vairāk kā liecinieki citiem par žēlastību un Dieva pestīšanu.

Pārskati vēlreiz Jes. 61. nod. Kādus apsolījumus tu vari paņemt sev no šiem pantiem? Kā tu vari realizēt šos apsolījumus savā labā; tas ir, kas tavā dzīvē būtu jāmaina, lai tie piepildītos tev un tevī? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Kristus līdzības” nodaļu „Pazudis un atrasts”, 206, 210. lpp.; grāmatā „Pravieši un ķēniņi” nodaļu „Mācīti Dieva bauslībā”, 668. lpp.; grāmatā „Laikmetu ilgas” nodaļu „Golgāta”, 754. lpp.; grāmatā „Lielā cīņa” nodaļu „Reformas darbs”, 460. lpp.

„Baltais tērps ir rakstura skaidrība, Kristus tainība, kas piešķirta grēciniekam. Tas patiešām ir tērps, kas pašūts no Debesu auduma, ko var nopirkt tikai no Kristus, maksājot ar labprātīgas paklausības dzīvi.” E. Vaita „Liecības draudzei”, 4. sēj., 88. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējies vairāk pie tēmas, kas atrodama Jesajas grāmatas pirmajās nodaļās un skar dievkalpošanu, pat pareizas dievkalpošanas formas, kas tomēr Dievam ir nepieņemamas. Kāda veida pielūgsmi piedāvā mūsdienās, pat mūsu draudzē, kas Kungam ir nepieņemama? Vai problēma ir pati pielūgsmē vai kaut kas cits, piemēram, tas, ko dievlūdzēji dara tad, kad viņi nelūdz? Pārrunājiet!

2. Jes. 61:3 rakstīts: „Tiem, kas skumst Ciānas dēļ, dāvāt galvas rotu pelnu vietā, prieka eļļu sēru drēbju vietā, svētku drānas noskumuša gara vietā, lai viņus varētu saukt par tainības kokiem, kas Tā Kunga dēstīti Viņam par godu.” Kas šeit notiek? Kā mēs varam piedzīvot šeit dotos apsolījumus?

3. Delmors Švarcs sarakstījis īsu stāstiņu par snigšanu Ņujorkā, kas brīnumainā veidā visā pilsētā radījusi skaistas statujas. Cilvēki bija pārsteigti. Visa pilsēta bija kā apburta. Īpaši aizkustināts bija galvenais varonis, kurš pat pārtrauca darbu, jo nevarēja padarīt neko citu, kā vien raudzīties uz statujām, kas, šķiet, deva viņa dzīvei nozīmi un mērķi, kādu viņš nevarēja iegūt nekur citur. Stāsta turpinājumā sāka līt nepārtraukts lietus, un visas statujas vienā naktī izgaisa. Tās bija zudušas, un dzīve atkal atgriezās tāda kā pirms statujām. Stāsta beigās galvenais varonis vai nu nokrita vai nolēca vilciena priekšā un nomira. Doma bija tāda, ka, liekot cerības uz šīs pasaules lietām, mēs piedzīvojam vilšanos, jo zeme sairst kā drēbe. Kāda ir tava personīgā pieredze, kādu vilšanos sagādā šīs zemes lietas? Ko tu no tā iemācījies?